Dosarul nr. 2-3691/2025
PIGD nr. 2-25131879-09-2-15092025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

24 iulie 2026 **mun. Bălţi**

Judecătoria m. Bălți(sediul central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Snejana Dubceac
Grefier Maria-Luiza Repeșco

examinînd în şedinţă de judecată publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL împotriva lui Butnari Serghei privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și cererea reconvențională înaintată de avocatul Bălănuța Ion în interesele lui Butnari Serghei, în calitate de intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulității clauzelor abuzive,

a constatat:

Argumentele participanților la proces:

1. Reclamantul OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL la data de 15 septembrie 2025 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Butnari Serghei privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea cererii reclamantul a indicat că, în conformitate cu prevederile contractului de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021, OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL a acordat lui Butnari Serghei un credit în mărime de 15.461,24 USD. Valoarea totală a contractului a format suma de 27.002,61 USD, care trebuia achitată de pârât, în 60 rate lunare, până la data de 29.07.2026, conform anexei nr. 1 (Graficul de achitare) din contractul de credit sus-menționat, echivalent în lei MD la cursul de achitare, stabilit de reclamant la ziua efectuării plăți. În baza procesului verbal de negociere a clauzelor contractuale din 29.07.2021, condițiile contractului de credit sus menționat, au fost negociate în mod individual cu pârâtul Butnari Serghei.
3. A specificat reclamantul că, în conformitate cu art. 5 alin.2 lit. c) din Legea 202/2013 contractele de credit pentru consumatori, lui Butnari Serghei i s-au prezentat la 29.07.2021 sub semnătură Informațiile standard privind creditul pentru consumatorul Butnari Serghei, cu absolut toată informația stabilită de lege ca fiind necesară de prezentat unui consumator înainte de a intra în relații contractuale cu acesta. Totodată, în conformitate cu art. 5 alin. 4 din Legea 202/2013 contractele de credit pentru consumatori, lui Butnari Serghei i s-au

prezentat la 29.07.2021 sub semnătură Oferta desfășurată cu absolut toate sumele necesare de achitat, menționate desfășurat și explicit în fiecare plată lunară, cu indicarea concretă a valorii totale a contractului, a DAE = 28,47 %, a comisionului de administrare lunară de 61,85 USD, a comisionului de acordare a împrumutului de 532,02 USD, a numărului plăți necesare de efectuat și a cuantumului acestora. Iar în conformitate cu art. 5 alin. 2 lit. a) din Legea 202/2013 contractele de credit pentru consumatori, prin pct. 2* din Declarația nr. BU/21/G251 din 29.07.2021, Butnari Serghei și-a exprimat acordul pentru reducerea termenului legal de informare prealabilă înainte de semnarea contractului. Butnari Serghei a acceptat oferta din 29.07.2021 primita de la OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL și a cerut întocmirea și semnarea contractului, ceea ce și a fost făcut.

4. În ceea ce privește statutul pârâtului, menționează reclamantul că, la data de 10.05.2022, acesta a încheiat un contract de locațiune cu PB „Drive" SRL, în baza căruia înregistrează venituri din prestarea de servicii de transport auto contra cost. Având în vedere aceste circumstanțe, devine evident că împrumutul contractat are un caracter profesional, fiind direct legat de desfășurarea unei activități economice. În consecință, consideră reclamantul că dispozițiile legale referitoare la protecția consumatorilor nu sunt incidente în prezenta speță, întrucât pârâtul acționează în calitate de profesionist, și nu de consumator (conform contractului de locațiune nr. 376A din 10.05.2022 și permisiunea din 11.05.2022).

5. A susținut reclamantul că, pârâtul nu și-au onorat obligațiunile contractuale privind achitarea în timp util a ratelor și, astfel, a încălcat prevederile cap. 4 al contractului de credit sus-menționat (nu a respectat termenele intermediare de rambursare a ratelor) și prevederile legislației în vigoare privind executarea obligațiunilor (art. 858 din Codul Civil).

6. La data de 28.11.2024, pârâtului i-a fost expediată notificarea cu nr. 4092, 4093 prin care a fost somat să achite datoria restantă (neachitate conform termenelor și cuantumului stabilit în graficul de plăți) până la data de 18.12.2024. Pârâtul a fost atenționat că dacă nu va fi achitată datoria restantă, atunci reclamantul își asumă dreptul de a declara tot împrumutul scadent și de a cere încasarea întregului împrumut, inclusiv a dobânzii aferente, a penalităților sau a dobânzilor de întârziere și a cheltuielilor de judecată, precum și a altor cheltuieli legate de restituirea împrumutului. Pârâtul nu și-a achitat datoria restantă solicitată prin notificările sus-menționate, astfel, la data de 30.12.2024, pârâtului i-a fost expediată notificarea cu nr. 4325, 4326 prin care a fost declarat scadent contractul de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021 și a cerut achitarea până la 29.01.2025 a plăților lunare restante, a penalității/a dobânzii de întârziere, a împrumutului declarat scadent. Pârâtul nu a reacționat nici la notificarea privind declararea scadentă a împrumutului, lăsând-o fără răspuns și satisfacție, reclamantul fiind nevoit să se adreseze în instanța de judecată cu solicitarea de încasare forțată a întregului împrumut, a dobânzii aferente, a dobânzii de întârziere și a altor cheltuieli.

7. A mai susținut reclamantul că, până în prezent, pârâtul nu și-a onorat obligațiile asumate și astfel la situația din 09.09.2025, datoria față de reclamant, pe contractul de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021 constituia suma totală de 10.188,18 USD, compusă din:

- plăți lunare restante - 2.527,64 USD neachitate conform scadenței stabilite în graficul de plăți (compuse din: restanță la cota-parte din împrumut – 1.697,35 USD + restanță la

dobândă contractuală calculată până la data de 29.01.2025 - 521,04 USD + restanță la comisionul lunar calculat până la data de 29.01.2025 - 309,25 USD);

- împrumut declarat scadent prin notificarea nr. 4325, 4326 – 6.020,51 USD;
- penalitate - 630,96 USD (calculată doar asupra cotei părți din corpul împrumutului neachitat conform pct. 1.11 în coroborare cu pct. 8.2 din contract și a art. 942 alin.4 Codul Civil, pentru perioada 29.05.2024 - 30.12.2024);
- dobânda de întârziere - 1.009,07 USD (calculată doar asupra cotei părți din corpul împrumutului neachitat conform art. 942 alin.2 Codul Civil, pentru perioada 29.01.2025 - 09.09.2025.

8. În drept își întemeiază acțiunea reclamantul în baza prevederilor art. 166-168, 243 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, art. 858, 864 alin. 2, 901, 942 alin. 4, 947-949, 796-816, 1248, 1628, 1633, 1637, 1640, 1763-1765 din Codul Civil al Republicii Moldova, a Legii 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori.

9. A solicitat reclamantul: a încasa de la Butnari Serghei în folosul OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL datoria restantă formată în baza contractului de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021 în sumă de 10.188,18 USD, taxa de stat în sumă de 5.648,07 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

10. <u>În cadrul ședinței de judecată din 19 februarie 2026 a fost acceptată în procedura contencioasă cererea reconvențională depusă de pârâtul Butnari Serghei, avocat Bălănuță Ion.</u>

11. Prin cerere reconvențională s-a susținut că, între Butnari Serghei și OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL a fost încheiat contractul de credit pentru consumatori nr. BU/21/G251 din 29.07.2021. Conform contractului Butnari Serghei urma să restituie creditul acordat în mărime de 15.461,24 USD, să achite dobânda în mărime de 16.4% anual, comisionul de acordare în mărime de 532,02 USD, comisionul de administrare în mărime de 61,85 USD lunar, penalitatea în mărime de 0,5 % pentru flecare zi de întârziere și dobânda de întârziere calculată cu 5 puncte procentuale peste rata dobânzii contractuale.

12. A specificat reclamantul pre cerere reconvențională că, pentru asigurarea achitării integrale și la timp a ratelor lunare și altor plăți, reclamantul/debitorul gajist a depus în gaj bunul mobil indicat la pct. 2.1 din condiții speciale ale contractului. Dat fiind faptul că reclamantul a admis întârzieri la restituirea creditului, pârâtul a înaintat cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei. Reclamantul parțial nu este de acord cu acțiunea înaintată de către OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL, prin urmare înaintează prezenta acțiune, or admiterea acesteia va exclude admiterea unor pretenții înaintate prin acțiunea inițială.

13. A susținut reclamantul pe cerere reconvențională, că raportând prevederile art. 3 alin. (1) din Codul Civil, la prevederile contractului în litigiu, se reține că în prezenta cauză suntem în prezența unui raport juridic încheiat între un consumator și un profesionist.

14. A reiterat că, potrivit contractului de credit în speță, obligațiile de plată a dobânzii rezultă din 1.3. din condiții speciale și pct. 2.5. din condiții generale, a comisionului de acordare din pct. 1.2. din condiții speciale și pct. 2.4. din condiții generale, a comisionului de administrare din pct. 1.4. din condiții speciale și pct. 2.6. din condiții generale, a penalității din pct. 1.11. din condiții speciale și pct. 7.2. din condiții generale și a dobânzii de întârziere din pct. 1.10.

din condiții speciale și pct. 7.3. din condiții generale.

15. A notat reclamantul pe cerere reconvențională că, având în vedere că contractul de credit a fost încheiat în ziua adresării reclamantului pentru acordarea creditului, este evident că clauzele contractuale care prevăd plata dobânzii contractuale, a comisioanelor de acordare și administrare, a penalității și dobânzii de întârziere nu au fost negociate, OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL folosind același tip de contract pentru o multitudine de clienți, iar reclamantul având doar opțiunea de a accepta sau a refuza contractul. Or, după cum reiese din materialele cauzei, OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra faptul negocierii individuale a clauzelor contractuale cu consumatorul Butnari Serghei, iar simplul fapt că ultimul a semnat contractul, nu servește temei suficient pentru a constata că contractul a fost negociat de fapt. Astfel, semnarea contractului, în aceiași zi când a fost înaintată cererea de acordare a creditului, fără negocierea reală a clauzelor contractuale (mărimea dobânzii, comisioanelor de acordare și administrare, penalității și dobânzii de întârziere, etc), nu poate fi apreciată drept o negociere a contractului.

16. În context, a remarcat că procesul-verbal de negociere a clauzelor contractuale, declarația și mențiunea olografa ce aparține consumatorului Butnari Serghei din condiții speciale și graficul de plăți sunt iluzorii, fiind utilizate ca un mecanism de deghizare a excluderii etapei negocierii contractului de către profesionist or, încheierea contractului de credit cu o asemenea celeritate denotă că în speță discuțiile cu privire la clauzele contractului lipsesc aproape cu desăvârșire.

17. Prin urmare, consideră reclamantul pe cere reconvențională că instanța urmează să aprecieze critic procesul-verbal de negociere a clauzelor contractuale, declarația cât și mențiunea olografa ce aparține consumatorului Butnari Serghei din condiții speciale și graficul de plăți. Astfel, a reținut că contractul de credit în speță a fost încheiat în baza unor forme standard, care au fost pre formulate de către pârât anticipat. Din acest considerent, consumatorul Butnari Serghei a negociat numai valoarea și obiectul actului juridic, însă nu și condițiile acestuia, având unica posibilitate de a accepta sau de a se abține de la semnarea acestuia.

18. În această ordine de idei, a remarcat reclamantul că în speță nu poate fi apreciat caracterul negociat al contractului de credit doar prin simpla semnare a contractului, deoarece, în cazul dat, părțile nu se află pe poziții de egalitate, nici în ce privește cunoștințele de specialitate, nici în ce privește puterea de negociere, pârâtul OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL fiind un profesionist care se ocupă cu acordarea de credite, iar reclamantul Butnari Serghei fiind o simplă persoană fizică care nu a avut posibilitatea să negocieze în cunoștință de cauză contractul, ci doar să-l semneze sau nu.

19. A mai reliefat că consimțământul consumatorului Butnari Serghei la încheierea contractului de credit în speță a fost exprimat în contextul unei stări de constrângere financiară or, avea nevoie urgent de bani, stare de care profesionistul OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL a profitat și i-a impus obligații excesive, aflându-se într-o poziție defavorabilă. În același context, a învederat că negocierea directă cu consumatorul Butnari Serghei nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor și cu obligația de informare, negocierea presupunând, ca partea, împrumutatul/debitorul, să aibă

posibilitatea studierii și modificării clauzelor contractuale. Un argument suplimentar, care pledează în favoarea raționamentului expus, cu referire la caracterul nenegociat al contractului litigant, este că în faza precontractuală, creditorul a acționat contrar dispozițiilor art. 16 lit. c) din Legea nr. 105/2003 combinat cu art. 5 din Legea nr.202/2013 or, nu a furnizat informațiile precontractuale cu cel puțin 15 zile calendaristice înainte ca consumatorul să încheie contractul de credit în litigiu ori a redus această perioadă fără acordul scris al consumatorului.

20. În considerarea celor ce preced, a reținut reclamantul Butnari Serghei că nu a negociat și nici nu a avut posibilitatea reală de a negocia și de a se familiariza cu condițiile contractuale, iar pe cale de consecință, consideră că clauzele contractuale inserate în contractul de credit pentru consumatori nr. BU/21/G25 I din 29.07.2021, după cum urmează: pct. 1.3. din Condiții speciale și pct. 2.5. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a dobânzii anuale fixe în mărime de 16,4% anual; pct. 1.2. din Condiții speciale și pct. 2.4. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a comisionului de acordare a împrumutului în mărime de 532,02 USD; pct. 1.4. din Condiții speciale și pct. 2.6. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a comisionului de administrare în mărime de 61,85 USD lunar; pct. 1.11. din Condiții speciale și pct. 7.2. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a penalității în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere și pct. 1.10. din Condiții speciale și pct. 7.3. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a dobînzii de întîrziere calculată cu 5 puncte procentuale peste rata dobînzii contractuale, sunt abuzive.

21. Suplimentar a notat reclamantul pe cerere reconvențională că, pentru a pretinde plata comisioanelor de acordare și de administrare, creditorul urmează să presteze servicii debitorului, iar clauzele care prevăd plata comisioanelor în discuție să conțină motivele încasării acestor comisioane și serviciile prestate contra acestea. În cuprinsul contractului în speță, nu se regăsesc careva precizări, cu privire la fundamentul perceperii comisioanelor de acordare și de administrare a creditului ori destinației acestora, nu este indicat nici un motiv care ar justifica remunerația corespunzătoare acestor comisioane și nu este indicat care este contraprestația reală din partea creditorului pentru a obține comisioanele menționate or, nu întrunesc cerințele de transparență (sunt clauze neclare), iar prin prisma prevederilor art. 1071 alin. (2) din Codul civil, urmează a fi considerate abuzive doar pe acest unic temei.

22. În concluzie, debitorul nu beneficiază de vreun serviciu și nici nu primește vreo contraprestație în schimbul comisioanelor achitate. În opinia părții reclamante, comisionul de administrare în discuție, reprezintă o dobândă camuflată care are ca scop de a ademeni clienți prin stabilirea unei dobânzi declarate mai reduse, iar în consecință, se conchide că comisioanele de acordare și de administrare sunt abuzive și, respectiv, nule de drept, din considerentul că contravin normelor imperative.

23. Suplimentar cu privire la penalitate și dobânda de întârziere, a declarat reclamantul că consideră că mărimea penalității de întârziere în mărime de 0,5% pe zi și dobânda de întârziere în mărime de 21,4% anual (16,4%+5 p.p.) sau 0,058% pe zi (21,4%/65 zile) din Contractul de credit în litigiu, este disproporționat de mare în raport cu prejudiciul adus creditorului prin neachitarea în termen a creditului restant, plasîndu-l pe consumator într-o

situație economică nefavorabilă, producând efecte negative în patrimoniul acestuia or, rata dobânzii pentru utilizarea creditului este de 16,4% anual, iar rata zilnică a penalității de întârziere de 0,50% sau 182,5% anual (0,50% pe zi x 365 zile), depășind de 11 ori mărimea dobânzii pentru utilizarea creditului. În același context, reliefează că mărimea penalității și dobânzii de întârziere prevăzute de contractul în litigiu excedă considerabil, în detrimentul consumatorului, limita prevăzută de art. 15 alin. (7) lit. a) al Legii nr. 202/2013. Totodată, remarcă că în acord cu prevederile art. 942 din Codul civil, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere, fie penalitatea pentru întârziere, iar în prezenta cauză se solicită ambele.

24. În drept și-a întemeiat reclamantul acțiunea reconvențională pe prevederile art. 328, 329, 332, 943, 947, 1069, 1071, 1072 alin. (1), 1076 alin. (1), 1077 alin. (1) pct. 3), 1079 din Codul civil, Directiva nr.93/13/CEE a Consiliului privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii din 05 aprilie 1993, a Directiva nr.2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei nr. 87/102/CEE a Consiliului și art. 60.94, 166, 167, 172, 173, 206 din CPC.

25. A solicitat reclamantul pe cerere reconvențională: a constata caracterul abuziv și a declara nulitatea absolută a clauzelor contractuale inserate în contractul de credit pentru consumatori nr. BU/21/G251 din 29.07.2021, după cum urmează:

- pct. 1.3. din Condiții speciale și pct. 2.5. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a dobânzii anuale fixe în mărime de 16,4% anual;
- pct. 1.2. din Condiții speciale și pct. 2.4. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a comisionului de acordare a împrumutului în mărime de 532,02 USD;
- pct. 1.4. din Condiții speciale și pct. 2.6. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a comisionului de administrare în mărime de 61,85 USD lunar;
- pct. 1.11. din Condiții speciale și pct. 7.2. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a penalității în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere;
- pct. 1.10. din Condiții speciale și pct. 7.3. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a dobânzii de întârziere calculată cu 5 puncte procentuale peste rata dobânzii contractuale.

26. Prin demers din 25 februarie 2026 instanța a solicitat Comisie Naționale a Pieței Financiare prezentarea concluziilor asupra faptului conținerii în contractul de credit pentru consumatori nr. BU/21/G251 din 29.07.2021 încheiat între OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL și Butnari Serghei a clauzelor abuzive (ținând cont de solicitarea lui Butnari Serghei expuse în cerere de chemare în judecată reconvențională).

27. La data de 23 martie 2026 Comisia Națională a Pieței Financiare a prezentat concluzii, prin care s-a declarat că, obiectul prezentului litigiu vizează contractul de credit pentru consumatori nr. BU/21/G251 din data de 29.07.2021 încheiat între OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL (creditor) și Serghei Butnari (debitor), pe un termen de 60 luni, având ca obiect acordarea creditului în sumă de 15.461,24 USD, în condițiile achitării de către debitor a ratei anuale a dobânzii aferente creditului în mărime fixă de 16,4 la sută, a comisionului de acordare a creditului în mărime de 532,02 USD, a comisionului de

administrare lunar în mărime de 61,85 USD, valoarea totală plătibilă fiind de 27.002,61 USD, iar DAE de 28,47 la sută. Totodată, potrivit pct. 7.2. din Condiții Generale ale Contractului, debitorul este ținut să achite o penalitate în mărime indicată în Condițiile speciale (la caz, conform pct. 1.11 din Condiții speciale ale Contractului, penalitatea a fost stabilită în mărime de 0,5% din suma împrumutului neachitat pentru fiecare zi de întârziere) pentru neachitarea la termen și în mărime deplină vreuna din plățile lunare, precum și alte plăți datorate conform Contractului. În același timp, pct. 7.3. din Condiții Generale și pct. 1.10 din Condiții speciale ale Contractului, acordă dreptul creditorului să ceară și achitarea dobânzilor de întârziere de cinci puncte procentuale peste rata dobânzii contractuale (în speță, ar fi 16,4%+5%=21,4%) pentru perioada între data scadentă a plății expirate și data achitării efective a plății.

28. S-a specificat prin concluziile depuse că, pârâtul are calitatea de consumator, în condițiile în care acesta a beneficiat de credit în scopuri personale, care nu este legat de activitatea de antreprenor sau cea profesională, iar OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL este un profesionist, care desfășoară activitate profesională pe piața financiară. În aceste condiții, raportului juridic i se aplică regimul juridic prevăzut de Legea nr. 202/2013. Prin urmare, conținutul contractului de credit urmează a fi examinat prin prisma normelor speciale prevăzute de acest act normativ.

29. S-a notat că, în condițiile acordării unui împrumut mai mare de 50.000 lei pe un termen mai mare de 2 ani, limitele prevăzute la art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013 nu se aplică contractului. În aceeași ordine de idei, s-a menționat că, prin Legea nr. 93/2022, legiuitorul a introdus anumite interdicții/limite legale aplicabile contractelor de credit pentru consumatori, printre care limita de 50 la sută anual pentru dobânda aferentă creditului și limita legală de 0,04 la sută din valoarea totală a creditului percepută pe zi pentru toate celelalte plăți aferente creditului (comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plată), cu excepția dobânzii (aplicabile începând cu data de 29.05.2022). Totodată, pentru contractele în curs de realizare, în acord cu Art. V din Legea nr. 93/2022, legiuitorul a stabilit că valoarea creanțelor ce urmează a fi încasată, se determină prin calcularea produsului dintre 0,177 la sută, aplicat soldului creditului rămas la expirarea termenului de 2 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, și numărul de zile rămase până la scadența contractului de credit/leasing financiar. La caz, din afirmațiile reclamantului, susținute și de materialul probator anexat la dosar, rezultă aplicarea de către reclamant a normei tranzitorii prevăzute la art. V din Legea nr. 93/2022, prin calcularea costului maxim la limita de 0,177 la sută pe zi, începând cu data de 29.07.2022. În context, în condițiile în care norma prenotată este aplicabilă Contractului, cuantumul plăților aferente Contractului (la caz, dobânda aferentă creditului, și comisionul de gestionare a creditului), urmează a fi cercetat/analizat, prioritar, prin prisma corespunderii acestei norme legale.

30. S-a reținut că, la caz, se constată că suma revendicată cu titlu de datorie nu determină depășirea limitei maxime admise de lege, și nici a dublului sumei debursate (15.461,24 x 2 = 30.922,48 USD), întrucât plățile efectuate de debitor în cuantum de 16.662,02 USD cumulate cu suma revendicată de 10.188,18 USD, totalizează 26.850,20 USD.

31. Referitor la solicitarea pârâtului (reclamantului în acțiunea reconvențională) de a constata

caracterul abuziv al pct. 1.3. din Condiții speciale și pct. 2.5. din Condiții generale ale Contractului, în partea ce prevăd obligația de plată a dobânzii anuale fixe în mărime de 16,4%, s-a menționat că norma legală prevăzută la art. 1075 alin. (2) din Codul civil, în temeiul căreia evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului și nici la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, or, dobânda percepută de către creditor constituie o remunerație în schimbul serviciilor acordate (în literatură poate fi întâlnită noțiunea de „dobândă remuneratorie").

32. Complementar, s-a reliefat că Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), în nenumăratele sale decizii, a statuat că acele clauze contractuale care se circumscriu noțiunii de „obiect [principal al] contractului", în sensul articolului 4 alineatul (2) din Directiva 93/13, trebuie înțelese ca fiind cele care stabilesc prestațiile esențiale ale acestui contract și care, ca atare, îl caracterizează. În cadrul unui contract de credit, împrumutătorul se angajează, în principal, să pună la dispoziția împrumutatului o anumită sumă de bani, acesta din urmă angajându-se, la rândul său, în principal să ramburseze, în general cu dobândă, această sumă potrivit termenelor de scadență prevăzute *(Hotărârea din 10 iunie 2021, BNP Paribas Personal Finance, C-776/19-C-782/19, EU:C:2021:470, punctul 57 și jurisprudența citată)*. Totuși, s-a subliniat că prin prisma art. 1075 din Codul civil, exceptarea de la evaluarea unor astfel de clauze este condiționată de respectarea obligației de transparență, prevăzute la art. 1071 din Codul civil.

33. În speță, printre înscrisurile cauzei, se regăsește formularul din anexa nr. 1 la Legea nr. 202/2013, semnat de pârât/reclamant în acțiunea reconvențională, ceea ce denotă faptul că creditorul a executat obligația de prezentare a informațiilor precontractuale, inclusiv referitoare la mărimea dobânzii, altor costuri și plăți, ce rezultă din art. 5 din Legea nr. 202/2013. Complementar, se regăsește și procesul-verbal de negociere clauzelor contractuale, semnat de ambele părți. Respectiv, în condițiile îndeplinirii obligației de transparență, nu se învederează temei de a constata caracterul abuziv al respectivelor clauze contractuale.

34. Cu privire la solicitarea pârâtului (reclamantului în acțiunea reconvențională) de a constata caracterul abuziv al pct. 1.2. din Condiții speciale pct. 2.4. din Condiții generale, în partea ce prevăd obligația de plată a comisionului de acordare a împrumutului în mărime de 532,02 USD și a pct. 1.4. din Condiții speciale pct. 2.6. din Condiții generale. în partea ce prevăd obligația de plată a comisionului de administrare în mărime de 61,85 USD lunar, s-a reținut că legea nu interzice creditorului să perceapă taxe sau comisioane, condițiile principale fiind asigurarea transparenței acestora și respectarea limitei legale, stabilite la art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202/2013, în dependență de momentul realizării contractului, la fel cum a fost menționat mai sus.

35. Referitor la solicitarea pârâtului (reclamantului în acțiunea reconvențională) de a constata caracterul abuziv al pct. 1.11. din Condiții speciale și pct. 7.2. din Condiții generale, în partea ce prevăd obligația de plată a penalității în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere și pct. 1.10. din Condiții speciale și pct. 7.3. din Condiții generale, în partea ce prevăd obligația de plată a dobânzii de întârziere calculată cu 5 puncte procentuale pesta rata dobânzii contractuale, s-a reliefat că, potrivit art. 942 alin. (4) din Codul civil, în cazul în

care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întârziere.”. Analizând norma citată supra, se observă că aceasta instituie o opțiune alternativă, nu cumulativă, scopul căreia este evitarea dublei sancționări pentru aceeași întârziere. Deși nu este admisă cumularea penalității și a dobânzii de întârziere pentru aceeași perioadă, aplicarea acestora pentru perioade distincte nu contravine, per se, dispozițiilor art. 942 alin. (4) din Codul civil.

36. Cu toate acestea, clauza de la pct. 1.11. din Condiții speciale, în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, poate fi apreciată drept abuzivă din considerentele ce succed:

37. Fiind analizată prin prisma caracterului abuziv, o clauză, pentru a fi abuzivă, trebuie să producă un dezechilibru între prestațiile părților, astfel întrunirea condiției respective poate fi determinată prin aplicarea metodei comparative între interesele părților contractului, determinându-se în acest sens dacă interesul consumatorului a fost sau nu prejudiciat, în raport cu cel al creditorului. În această privință, se prezumă că verificarea respectivă se realizează, a priori, prin prisma întrunirii principiului bunei-credințe, care este interdependentă de asigurarea principiului legalității. În condițiile speței, penalitatea în mărime de 0,5% pe zi echivalează cu 182,5% anual (0,5% x 365 zile), ceea ce, deși aplicată pe termen scurt și la o sumă redusă ar putea să nu prezinte un caracter excesiv. Însă, aceasta devine disproporționată în situația în care se înregistrează restanțe semnificative la corpul împrumutului sau când creditorul declară scadența anticipată a creditului, apropiată ca valoare de suma debursată. În asemenea circumstanțe, penalitatea depășește limitele unei evaluări rezonabile a prejudiciului și capătă un caracter vădit excesiv, contravenind principiilor bunei-credințe și proporționalității. La fel, s-a remarcat că, în eventualitatea în care instanța va concluziona că clauza prevăzută la pct. 1.11 din Condiții speciale ale Contractului are caracter abuziv și va dispune constatarea nulității absolute a acesteia, se va constata, în mod implicit, netemeinicia sumelor pretinse cu titlu de penalitate în cuantum de 630,96 USD, or nulitatea absolută are ca efect desființarea retroactivă a clauzei, aceasta fiind considerată ca și cum nu ar fi existat niciodată, cu consecința înlăturării tuturor efectelor juridice produse în temeiul ci și, implicit, a imposibilității de a pretinde sau reține sume calculate în baza acesteia.

38. La data de 21 aprilie 2026 OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit” SRL a depus referința la cerere reconvențională, prin care a indicat că, la 29.07.2021 Butnari Serghei a depus cerere de solicitare a unui împrumut de 15.461,24 USD pe un termen de 60 luni. A declarat că activează ca constructor în Germania, cu venituri lunare de 50.500 lei. Creditul l-a solicitat pentru nevoi personale. În baza procesului-verbal de negociere a clauzelor contractuale elin 29.07.2021, au fost negociate în mod individual cu Butnari Serghei, comisionul de acordare a împrumutului în mărime de 532,02 USD, comisionul de administrare lunară de 61,84 USD, penalitatea de 0,5% aplicat la suma împrumutului neachitat și alte clauze contractuale. În conformitate cu art. 5 alin.2 lit. c) din Legea 202/2013 contractele de credit pentru consumatori, lui Butnari Serghei i s-a prezentat sub semnătură Informațiile standard privind creditul pentru consumatorul Butnari Serghei, cu

absolut toată informația stabilită de lege ca fiind necesară de prezentat unui consumator înainte de a intra în relații contractuale cu acesta. În conformitate cu art. 5 alin.4 din Legea 202/2013 contractele de credit pentru consumatori, lui Butnari Serghei i s-au prezentat sub semnătură Ofertei desfășurată cu absolut toate sumele necesare de achitat, menționate desfășurat și explicit în fiecare plată lunară, cu indicarea concretă a valorii totale a contractului, a DAE=28,47 %, a comisionului de acordare de 532,02 USD, a comisionului de administrare lunară de 61,85 USD, a valorii plății lunare de 441,18 USD, a componentelor plății lunare, a numărului de plăți necesare de efectuat (60 plăți). În conformitate cu art. 5 alin. 2 lit. a) din Legea 202/2013 contractele de credit pentru consumatori, prin pct. 2* din Declarația nr. BU/21/G251 din 29.07.2021, Butnari Serghei și-a exprimat acordul pentru reducerea termenului legal de informare prealabilă înainte de semnarea contractului. Butnari Serghei a acceptat oferta din 29.07.2021 primita de la OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL și a cerut întocmirea și semnarea contractului. În conformitate cu prevederile contractului de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021, OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL a acordat lui Butnari Serghei un împrumut în mărime de 15.461,24 USD, cu următoarele condiții: rata dobânzii 16,4 % anual (total dobândă pe contract 7.298,65 USD), comision de acordare 532,02 USD, comision de administrare lunară 61,85 USD (3.710,70 USD), termenul contractului -60 luni, DAE (dobânda anuală efectivă) -28,47 % anual. Valoarea totală a contractului a format suma dc 27.002,61 USD, care trebuia achitați în conformitate cu Graficul de plăți în 60 luni a câte 441,18 USD, echivalent în MDL la „cursul de achitare", stabilit de creditor pentru valuta contractului respectiv, la ziua efectuării plății.

39. A susținut reclamantul pe cerere inițială că, în vederea asigurării rambursării împrumutului acordat, a dobânzilor și a altor plăți aferente, Butnari Serghei a constituit gajul asupra bunului mobil, conform contractului de gaj al bunurilor mobile nr. BU/21/G251-G din 29.07.2021, investit cu formulă executorie prin acordul părților pct. 1.14 din contract, după cum urmează: autoturism marca Mercedes, model Vito, anul producerii 2011, n/î HRE 170, la valoarea de gaj în sumă dc 15.461,24 USD. Pentru neachitarea plăților lunare conform termenilor și condițiilor stabilite în Graficul de plăți-anexa nr. 1 la contractul de credit nr. BU/21/G25I din 29.07.2021, Butnari Serghei a fost acționat în judecată cu o creanță de 10.188,18 USD, care este formată din: 7.717,86 USD cu titlu de datorie la corpul împrumutului, + 521,04 USD datoria la dobânda contractuală calculată până la 29.01.2025, + 309,25 USD cu titlu de datorie la comisionul de administrare lunară calculat până la 29.01.2025, + 630,96 USD cu titlu de penalitate calculată pentru perioada 29.05.2024-30.12.2024, + 1.009,07 USD cu titlu de dobândă dc întârziere calculată pentru perioada 29.01.2025-09.09.2025. Prin calcul prezentat supra, s-a dovedit că limitele de costuri stabilit de legislația în vigoare în domeniul creditării, nu a fost încălcat de către creditor.

40. A susținut reclamantul pe cerere inițială că argumentul precum că contractul nu a fost negociat individual, este combătut prin probele anexate la materialele cauzei: procesului-verbal de negociere a clauzelor contractuale din 29.07.2021 și declarația nr. BU/21/G251 din 29.07.2021, prin care Butnari Serghei în pct. 3 a declarației, a declar că a negociat în mod individual comisionul de acordare a împrumutului, comisionul lunar, mărimea penalităților.

Declarația din acțiunea reconvențională a lui Butnari Serghei prin care acesta confirma că a negociat individual obiectul și prețul contractului. Iar clauzele pe care solicită să fie anulate fac parte din prețul contractului. Argumentul precum că Informațiile precontractuale nu au fost livrate cu cel puțin 15 zile înainte de semnarea contractului, se combat prin prevederea art. 5 alin. (2) din Legea 202/2013, Informațiile precontractuale sânt furnizate: a) cu suficient timp înainte, dar cel puțin cu 15 zile calendaristice înainte ca un consumator să încheie un contract de credit sau să accepte o ofertă. Perioada de 15 zile poate fi redusă cu acordul scris al consumatorului. În conformitate cu art. 5 alin.2 lit. a) din Legea 202/2013 contractele de credit pentru consumatori, prin pct. 2* din Declarația nr. BU/21/G251 din 29.07.2021, Butnari Serghei și-a exprimat acordul pentru reducerea termenului legal de informare prealabilă înainte de semnarea contractului.

41. A specificat reclamantul pe cerere inițială că, dobânda contractuală de 16,4% , este fixă și se calculează în conformitate cu prevederile pct. 2.5 din Contractul de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021, lunar, la soldul curent al împrumutului, reieșind dintr-un an de 365 zile sau 366 zile. În baza procesului-verbal de negociere a clauzelor contractuale din 29.07.2021, au fost negociate în mod individual cu Butnari Serghei, comisionul de acordare a împrumutului în mărime de 532,02 USD, comisionul de administrare lunară de 61,85 USD și a fost negociată în mod individual penalitatea de 0,5%. Au fost explicate și stabilite destinațiile încasării acestor comisioane, și anume: în pct. 1 din Procesului-verbal de negociere a clauzelor contractuale din 29.07.2021 s-a negociat și s-a stabilit că pentru acordarea împrumutului, Butnari Serghei va achita un comision de acordare a împrumutului în unul din modurile alese de el din cele 3 propuse. în pct. 2 din Procesului-verbal de negociere a clauzelor contractuale din 29.07.2021 s-a negociat și s-a stabilit comisionul de administrare lunară a împrumutului și destinația încasării acestuia: pentru expedierea mesajelor sms cu referire la data de plată, la cursul de achitare, la înregistrarea sau nu a restanțelor la plăți, ș.a.m.d, pentru efectuarea apelurilor telefonice către debitor, fidejusori, debitori gajiști. persoane de contact, ș.a., pentru expedierea diverselor scrisori, a notificărilor, a reclamațiilor, pentru efectuarea vizitelor (în caz de necesitate), și pentru alte servicii legate de administrarea lunară a împrumutului.

42. A mai specificat că, comisionul de acordare de 532,02 USD, a fost prezentat în Oferta desfășurată prezentată sub semnătură lui Butnari Serghei, și în Informațiile Precontractuale Standard pentru Butnari Serghei, este reflectat în anexa nr. 1 la Contractul de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021, în rând separat cu denumirea Comision de acordare, este parte componentă a costului total pe contract și este inclus în calcul DAE prezentat lui Butnari Serghei. Comisionul de administrare lunară în mărime de 61,85 USD este parte componentă a plății lunare de 441,18 USD și a fost menționat prin coloniță separată în Oferta desfășurată prezentată sub semnătură lui Butnari Serghei, și este menționat la fel prin coloniță separată în Anexa nr.1 la Contractul de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021, este parte componentă a costului total pe contract și este inclus în calcul DAE prezentat lui Butnari Serghei. Dobânda anuală efectivă DAE=28,47 % anual, a fost reflectată prin rând separat în Oferta desfășurată prezentată sub semnătură lui Butnari Serghei, și este indicată în Anexa nr. 1 la Contractul de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021 tot prin rând separat. Anexa nr. 1 la

contract este parte componentă a Contractului de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021. Modul de calcul DAE este indicat în pct. 2.8 din Contractul de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021.

43. A opinat reclamantul pe cerere inițială că analizând cu atenție Informațiile precontractuale standard și Oferta desfășurată prezentate lui Butnari Serghei și condițiile contractului de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021 și anexele acestuia semnate cu Butnari Serghei, nu se identifică nici o divergență. Ceea ce în conformitate cu prevederile art. 1071 Cod Civil, denotă respectarea de către creditor al principiului transparenței. Nimic nu a fost camuflat, ascuns, diminuat. Butnari Serghei a primit informația completă cu absolut toate costurile indicate și cu DAE menționat, astfel încât să-și poată da seama absolut conștient despre costurile viitorului contract.

44. De asemenea, a susținut că, mărimea penalității dc 0,5% a fost negociată în mod individual cu Butnari Serghei, în baza procesului-verbal de negociere a clauzelor contractuale din 29.07.2021 și a fost transpusă în pct. 7.2 din contract: în cazul în care debitorul nu achită în termen și în mărime deplină, vreuna din plățile lunare, precum și alte plăți datorate conform prezentului contract, el va plăti creditorului o penalitate în mărimea indicată în condițiile speciale, din suma împrumutului neachitat pentru fiecare zi de întârziere. Conform pct. 1.11 din Condițiile generale-este fixată mărimea penalității dc 0,5% (exact așa precum a fost negociat). În clauza care a fost negociată individual, nu se poate interveni. Asta a fost voința părților, când au purtat negocieri. Cel mai important este că mărimea acesteia dc 630,96 USD se încadrează în limitele costurilor maxime admise de lege. Corespunzător, nici în privința acestei clauze nu sunt întrunite criteriile prevăzute de art. 1072 Cod Civil pentru ca să fie declarată abuzivă. Totodată, reieșind din principiul bunei-credințe, creditorul a prevăzut și clauza dobânzii de întârziere (pct. 7.3 din contract), anume pentru a avea posibilitatea de a nu supra îndatora debitorul, fiindcă dobânda de întârziere este mai puțin anevoioasă decât penalitatea pentru debitor. Anume pentru situația din speța dată a fost aplicată penalitatea-când erau scadente cotele părți mici din credit, iar când a devenit scadent tot corpul împrumutului neachitat (care e o sumă mare) - s-a aplicat dobânda de întârziere, care în raport cu penalitatea este mai mica. Corespunzător, creditorul a fost cumpătat și echilibrat în aplicarea sancțiunilor pentru executarea obligațiunilor contractuale în termen.

45. A susținut reclamantul pe cerere inițială că, clauzele privind dobânda de întârziere (art. 942 alin.2 Cod Civil), și clauza penalității (art. 948 Cod Civil), sunt în strictă conformitate cu prevederile legale, au fost negociate în mod individual, nu încalcă limitele legale privind costurile pe un contract de credit, au fost aplicate pentru perioade diferite, echilibrat și cu respectarea principiului bunei-credințe.

46. De asemenea, a reținut că, la materialele dosarului sunt anexate acte, prin care Butnari Serghei, după semnarea contractului de credit, și-a pierdut calitatea sa de consumator (art. 34 alin.3 din Codul Civil) și anume, la data de 10.05.2022, Butnari Serghei a încheiat un contract de locațiune cu PB „Drive" SRL, în baza căruia înregistrează venituri din prestarea de servicii de transport auto contra cost dând în locațiune autoturismul procurat din resursele creditare (Mercedes Vito nr./î HRE 170). Având în vedere aceste circumstanțe, devine evident că împrumutul contractat are un caracter profesional, fiind direct legat de

desfășurarea unei activități economice. În consecință, dispozițiile legale referitoare la protecția consumatorilor nu sunt incidente în prezenta speță, întrucât pârâtul acționează în calitate de profesionist, și nu de consumator (conform contractului de locațiune nr. 376A din 10.05.2022 și permisiunea din 11.05.2022).

47. A reiterat că, în contextul normelor materiale aplicabile și a scopului utilizării bunului procurat din resursele creditare (Mercedes Vito nr/î HRE 170) de către Butnari Serghei, raportului dat nu-i este aplicabilă legislația privind protecția consumatorilor. Pierderea calității de consumator se produce atunci când persoana fizică încetează să mai îndeplinească criteriile legale care îi oferă protecția specială prevăzută de legislația protecției consumatorilor.

48. Astfel, s-a solicitat prin referința depusă de a lua act de circumstanțele de pierdere a calității de consumator de către Butnari Serghei și de prevederile Codului Civil despre calitatea de consumator și despre practica Curții Supreme de Justiție în acest sens. Să se expună instanța de judecată asupra pierderii calității de consumator a lui Butnari Serghei. A respinge integral acțiunea reconvențională depusă de Butnari Serghei privind declararea drept abuzivă a unor clauzei contractuale, ca fiind neîntemeiată.

49. Reclamantul/pârâtul pe cerere reconvențională OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat, solicitând în acest sens examinarea cauzei în lipsa sa.

50. Reprezentantul pârâtului/reclamantului pe cerere reconvențională, avocat Bălănuța Ion în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat, solicitând în acest sens examinarea cauzei în lipsa sa.

Aprecierea instanței de judecată:

51. *Examinând materialele cauzei și probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le per ansamblu la prevederile legale, instanța consideră necesar de a admite parțial cererea reconvențională înaintată de avocatul Bălănuța Ion în interesele lui Butnari Serghei, în calitate de intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulități clauzelor abuzive, precum și de a admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL împotriva lui Butnari Serghei privind încasarea datoriei, din următoarele motive:*

52. În corespundere cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

53. În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

54. Articolul 121 Cod de procedură civilă, prevede că instanţa judecătorească reţine spre

examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 Cod de procedură civilă prevede că circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

55. În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

56. În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

57. În conformitate cu art. 240 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

58. În cadrul examinării cauzei s-a constatat că, Butnari Serghei a depus o cerere în adresa OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL, prin care a solicitat oferirea unui împrumut în sumă de 15.461,24 USD pentru nevoi personale. (f.d.20)

59. Instanța relevă că, prin declarația nr. BU/21/G251 din 29 iulie 2021, debitorul a confirmat faptul că, a făcut cunoștință cu condițiile contractului de credit, iar potrivit procesului verbal de negociere a clauzelor contractuale din aceeași dată, Butnari Serghei a confirmat faptul că, condițiile contractuale au fost negociate. (f.d.18,19)

60. Astfel, la 29 iulie 2021 pîrîtului i s-a eliberat informația standard privind creditul pentru Butnari Serghei, cu care ultimul a făcut cunoștință, fapt ce se confirmă prin semnătura acestuia. (f.d.15-17)

61. Tot la 29 iulie 2021, între OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL, în calitate de creditor și Butnari Serghei, în calitate de debitor a fost încheiat contractul de credit pentru consumatori nr. BU/21/G251, prin care creditorul a oferit cu titlu de împrumut suma de 15.461,24 USD, pe unt termen de 60 luni, iar debitorul și-a asumat obligația de a rambursa împrumutul oferit și plățile aferente acestuia. (f.d.11-13)

62. Potrivit cap. 1 din contract, pct. 1.1-1.4 și 1.11 părțile au convenit la plata comisionului de acordare a împrumutului în sumă de 532,02 USD, rata dobânzii de 16,4%, comision de administrare lunar în sumă de 61,85 USD, penalitatea 0,5%.

63. La fel, potrivit pct. 7.3 din condiții generale la contract de credit pentru consumatori, părțile au stabilit că creditorul, poate cere și achitarea dobânzilor de întârziere de cinci puncte procentuale peste rata dobânzii contractuale pentru perioada între data scadentă a plății expirate și data achitării efectivă a plății.

64. Totodată, potrivit pct. 2.1 din contract, pentru asigurarea achitării integrale și la timp a ratelor lunare și altor plăți, în favoarea creditorului a fost constituit gajul, bunul mobil

autocamion, de marca Mercedes Vito.

65. Deci, conform graficului de achitare, care este anexa nr. 1 din contractul de credit sus-menționat, valoarea totală a contractului a format suma de 27.002,61 USD, care trebuia achitată de pârât, în 60 rate lunare, până la data de 29.07.2026. (f.d.14)

66. Faptul achitării sumei împrumutului către Butnari Serghei se confirmă prin Ordinul de plată nr. 3021 din 29 iulie 2021. (f.d. 25)

67. La 28 noiembrie 2024, OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL a expediat în adresa lui Butnari Serghei o notificare prin care a adus la cunoștință că, la 28 noiembrie 2024 datoria în temeiul contractului de împrumut constituie suma de 10.924,85 USD, compusă din 1.645,75 USD-plăți lunare restante (neachitate conform graficului de plăți), 455,97 USD- penalitate, 8.823,61 USD-plăți lunare neajunse la scadență, și a propus până la 18 decembrie 2024 achitarea plăților lunare restante de 2.101,24 USD, inclusiv rata curentă plus penalitatea restantă. (f.d.26-28)

68. Ulterior, din motivul neachitării datoriei restante solicitate prin notificare privind achitarea datoriei, la 30 decembrie 2024 creditorul repetat a expediat în adresa debitorului notificare prin care a solicitat ultimului achitarea anticipată până la data de 29 ianuarie 2024 a plăților lunare restante, plus penalitatea, plus împrumut declarat scadent, iar în total suma de 9.185,70 USD. Notificarea a fost lăsata fără atenția, datoria nefiind achitată. (f.d.29-30)

69. Prin urmare, la data de 15 septembrie 2025 OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată solicitând încasarea din contul pârâtului datoria restantă formată în baza contractului de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021 în sumă de 10.188,18 USD, taxa de stat în sumă de 5.648,07 lei și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

70. La rândul său, Butnari Serghei la data de 19 februarie 2026 a depus cerere reconvențională, prin care a solicitat constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute a clauzelor contractuale inserate în contractul de credit pentru consumatori nr. BU/21/G251 din 29.07.2021, după cum urmează: pct. 1.3. din Condiții speciale și pct. 2.5. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a dobânzii anuale fixe în mărime de 16,4% anual; pct. 1.2. din Condiții speciale și pct. 2.4. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a comisionului de acordare a împrumutului în mărime de 532,02 USD; pct. 1.4. din Condiții speciale și pct. 2.6. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a comisionului de administrare în mărime de 61,85 USD lunar; pct. 1.11. din Condiții speciale și pct. 7.2. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a penalității în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere; pct. 1.10. din Condiții speciale și pct. 7.3. din Condiții generale în partea ce prevăd obligația de plată a dobânzii de întârziere calculată cu 5 puncte procentuale peste rata dobânzii contractuale.

71. În primul rând instanța ține important de reținut prevederile art. 3 Cod civil, care stabilește că, are calitatea de consumator orice persoană fizică care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează predominant în scopuri ce nu ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Persoana fizică nu are calitatea de consumator dacă cealaltă parte a raportului juridic civil nu are calitatea de profesionist. Are calitatea de profesionist orice persoană fizică sau juridică de drept public sau de drept privat care, în cadrul unui raport juridic civil, acţionează în

scopuri ce ţin de activitatea de întreprinzător sau profesională, chiar dacă persoana nu are scopul de a obţine un profit din această activitate.

72. La fel, potrivit art. 1 din Legea privind protecția consumatorilor nr.105/2003, consumator este orice persoană fizică ce intenţionează să comande sau să procure ori care comandă, procură sau foloseşte produse, servicii pentru necesităţi nelegate de activitatea de întreprinzător, industrială, artizanală sau profesională.

73. În ceea ce privește calitatea de consumator a lui Butnari Serghei, instanța reține că, potrivit cererii de acordare a creditului din 29 iulie 2021, acesta a solicitat împrumutul pentru satisfacerea necesităților personale, circumstanță confirmată inclusiv prin înscrisurile prezentate de creditor.

74. Totodată, raportând prevederile legale menționate la circumstanțele cauzei, instanța reține că, la momentul încheierii contractului de credit nr. BU/21/G251 din 29 iulie 2021, Butnari Serghei a acționat în calitate de consumator, întrucât, potrivit cererii de acordare a creditului, acesta a solicitat mijloacele financiare pentru necesități personale, iar OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL a acționat în calitate de profesionist, în exercitarea activității sale de creditare nebancară.

75. Argumentul reclamantului potrivit căruia Butnari Serghei și-ar fi pierdut calitatea de consumator prin încheierea, la 10 mai 2022, a contractului de locațiune privind automobilul procurat din mijloacele creditare nu poate fi reținut. Or, calitatea de consumator se determină în raport cu scopul urmărit la momentul încheierii raportului contractual, iar folosirea ulterioară a bunului într-o activitate generatoare de venituri nu determină, prin ea însăși, schimbarea retroactivă a naturii juridice a contractului de credit.

76. În consecință, în lipsa probelor care să demonstreze că împrumutul a fost contractat inițial pentru desfășurarea unei activități profesionale sau de întreprinzător, instanța concluzionează că raportului juridic dintre părți îi sunt aplicabile dispozițiile legale privind protecția consumatorilor, inclusiv normele referitoare la clauzele contractuale abuzive.

77. În continuare instanța reține că în temeiul art. 1069 din Codul civil, clauza propusă de una dintre părți nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influențeze conținutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu. Dacă una dintre părți propune celeilalte părți să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse. Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual. În contractul dintre un profesionist și un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual. Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicînd diferite părți și care nu a fost negociată individual.

78. Conform art.1071 Cod civil, (1) Persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate întrun limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură. (2) Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu

încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin. (1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

79. Potrivit art.1072 Cod civil, (1) Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul. (2) Articolele 1077-1079, cuprind lista clauzelor considerate abuzive în contractul dintre un profesionist şi un consumator fără necesitatea evaluării lor conform alin. (1) din prezentul articol şi art. 1075. (3) Listele prevăzute de articolele menţionate la alin. (2) nu vor fi interpretate ca liste exhaustive.

80. De asemenea, potrivit art. 1075 alin. (1) din Codul civil, la evaluarea caracterului abuziv al unei clauze contractuale în sensul art.1072 alin.(1), art.1073 şi 1074 se va ţine cont de: a) respectarea obligaţiei de transparenţă prevăzută la art.1071; b) natura obiectului contractului; c) circumstanţele determinante în cadrul încheierii contractului; d) celelalte clauze contractuale; şi e) clauzele cuprinse în orice alt contract de care depinde contractul.

81. Din interpretarea coroborată a normelor menționate rezultă că simpla semnare a contractului și a înscrisurilor aferente nu exclude posibilitatea verificării caracterului abuziv al clauzelor contractuale. Totodată, existența unui proces-verbal de negociere constituie o probă care urmează a fi apreciată în ansamblu cu celelalte împrejurări ale cauzei, fără a putea exclude, în mod automat, aplicarea normelor imperative privind protecția consumatorului.

82. La fel, art.3 din Directiva 93/13 CEE prevede că, o clauză contractuală, nefiind negociată în mod individual cu consumatorul, este abuzivă, în cazul în care creează, contrar cerinţelor de bună-credinţă, prin ea însăşi sau împreună cu alte prevederi din contract, în detrimentul consumatorului, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor care decurg din contract. Se consideră întotdeauna că o clauză nu a fost negociată individual, atunci când a fost inclusă de către comerciant în prealabil şi, din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul ei.

83. Totodată, potrivit art. 3, art. 4 alin. (1), (2) din Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, costul total al creditului pentru consumatori îl reprezintă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sînt cunoscute de creditor. Orice formă de publicitate referitoare la contractele de credit care indică o rată a dobînzii sau alte cifre referitoare la costul creditului pentru consumator va cuprinde informaţii standard în conformitate cu prevederile din prezentul articol. Informaţiile standard specifică, într-un limbaj clar, concis şi lizibil, în acelaşi cîmp vizual şi cu caractere de aceeaşi dimensiune, prin intermediul unui exemplu reprezentativ, următoarele: a) rata dobînzii aferente creditului, fixă şi/sau flotantă, împreună cu informaţiile privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru consumator; b) valoarea totală a creditului; c) dobînda anuală efectivă, care se indică în mod evidențiat (cu caractere aldine); d) dacă este cazul, durata contractului de credit; e) în cazul unui credit sub formă de amînare la plată pentru un anumit bun sau serviciu, preţul actual şi valoarea oricărei plăţi în avans; f) dacă este cazul, valoarea totală plătibilă de către consumator şi valoarea ratelor de plată; g) atenţionarea consumatorului de către creditor asupra responsabilității de rambursare

a creditului.

84. Deci, cu referire la solicitarea privind constatarea caracterului abuziv al clauzei referitoare la dobânda contractuală anuală de 16,4%, instanța reține că, potrivit art. 1763 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii.

85. Totodată, conform art. 1764 alin. (1) din Codul civil, părțile contractului de credit pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante.

86. Potrivit art. 1075 alin. (2) din Codul civil, evaluarea caracterului abuziv al clauzelor nu poate să se refere la obiectul contractului şi nici la caracterul adecvat al preţului sau al remuneraţiei, pe de o parte, faţă de bunurile, lucrările sau serviciile furnizate în schimbul acestora, pe de altă parte, în cazul în care s-a respectat obligaţia de transparenţă, prevăzută la art.1071. Obiectul contractului şi raportul dintre preţ şi calitate pot fi luate în considerare la evaluarea caracterului abuziv al celorlalte clauze contractuale.

87. În speță, instanța constată că dobânda contractuală de 16,4% anual a fost prevăzută expres la pct. 1.3 din Condițiile speciale și pct. 2.5 din Condițiile generale ale contractului de credit, fiind reflectată și în informațiile standard privind creditul pentru consumatori, precum și în graficul de rambursare, înscrisuri aduse la cunoștința debitorului.

88. Astfel, mărimea dobânzii, modalitatea de calcul și obligația de achitare a acesteia au fost prezentate debitorului în mod explicit, iar din materialele cauzei nu rezultă circumstanțe care să demonstreze lipsa de transparență a acestei clauze sau încălcarea limitelor legale aplicabile dobânzii contractuale. Prin urmare, instanța nu identifică temeiuri pentru constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute a clauzei respective.

89. Cu privire la solicitarea privind declararea nulității clauzelor referitoare la comisionul de acordare a creditului în mărime de 532,02 USD și comisionul de administrare lunară în mărime de 61,85 USD, instanța reține că Legea nr. 202/2013 permite includerea în costul total al creditului a dobânzilor, comisioanelor și altor costuri suportate de consumator, cu respectarea cerințelor legale privind informarea, transparența și limitele aplicabile costurilor creditului.

90. Potrivit art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, creditorul şi, dacă este cazul, intermediarul de credit furnizează consumatorului, în baza clauzelor şi a condiţiilor de creditare oferite de către creditor, precum şi, după caz, a preferinţelor exprimate şi a informaţiilor furnizate de către consumator, informaţiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit. Informaţiile precontractuale sînt furnizate: a) cu suficient timp înainte, dar cel puţin cu 15 zile calendaristice înainte ca un consumator să încheie un contract de credit sau să accepte o ofertă. Perioada de 15 zile poate fi redusă cu acordul scris al consumatorului; b) imprimate pe hîrtie sau pe un alt suport durabil, redactate într-un limbaj clar şi lizibil, cu caractere de aceeaşi dimensiune. În cazul în care informaţiile sînt redactate pe hîrtie,

culoarea de fond a hîrtiei pe care este redactat formularul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat; c) prin intermediul formularului prezentat în anexa nr.1.

91. Cu privire la susținerea că informațiile precontractuale nu au fost furnizate cu 15 zile înainte de semnarea contractului, instanța reține că art. 5 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 202/2013, în redacția aplicabilă la momentul contractării, permitea reducerea acestui termen cu acordul scris al consumatorului. Creditorul invocă în acest sens pct. 2* din declarația nr. BU/21/G251 din 29 iulie 2021 (f.d.18). În măsura în care mențiunea din declarație exprimă acordul scris al debitorului pentru reducerea termenului, semnarea contractului în aceeași zi cu furnizarea informațiilor standard nu constituie, în sine, o încălcare a duratei minime de informare. Acest acord nu poate fi însă confundat cu negocierea individuală a tuturor clauzelor contractului.

92. Din înscrisurile prezentate rezultă că valoarea comisionului de acordare și cea a comisionului lunar de administrare au fost indicate în contractul de credit, în oferta desfășurată și în graficul de plăți, fiind incluse în calculul costului total al creditului și al dobânzii anuale efective de 28,47%.

93. Totodată, din procesul-verbal de negociere a clauzelor contractuale din 29 iulie 2021 rezultă că debitorului i-au fost prezentate condițiile privind perceperea comisioanelor, inclusiv destinația declarată a comisionului de administrare, raportată la activitățile de gestionare a creditului și de informare a debitorului.

94. Instanța reține că simpla instituire a unor comisioane nu determină caracterul abuziv al clauzelor contractuale care le reglementează, fiind necesară examinarea transparenței acestora, a justificării economice și a eventualului dezechilibru creat în detrimentul consumatorului.

95. În prezenta cauză, ținând cont de informațiile precontractuale furnizate, de condițiile contractuale și de concluziile Comisiei Naționale a Pieței Financiare din 23 martie 2026, instanța apreciază că nu au fost stabilite împrejurări suficiente care să justifice constatarea caracterului abuziv al clauzelor referitoare la comisionul de acordare și comisionul de administrare.

96. Instanța ia act și de argumentul reclamantului reconvențional potrivit căruia comisioanele nu ar fi fost însoțite de o contraprestație reală și ar reprezenta, în fapt, o dobândă camuflată. În temeiul art. 1765 din Codul civil, posibilitatea perceperii unui comision este legată de serviciile prestate în conexiune cu utilizarea creditului. În speță, procesul-verbal de negociere indică drept destinație a comisionului de administrare comunicările privind scadențele, gestionarea restanțelor și alte operațiuni de administrare; totuși, descrierea acestor activități nu echivalează automat cu dovada prestării fiecăreia în fiecare lună. La aprecierea clauzelor, instanța are în vedere caracterul determinat și comunicat al costurilor, natura administrării unui contract de credit pe termen lung și lipsa unor elemente concrete, rezultate din înscrisurile descrise, care să confirme că aceste comisioane au fost ascunse prin dobânda declarată sau au produs, în împrejurările prezentei cauze, un dezechilibru semnificativ. Concluzia nu se întemeiază exclusiv pe semnarea documentelor ori pe includerea comisioanelor în DAE.

97. În aceeași ordine de idei, instanța reține că, potrivit concluziilor Comisiei Naționale a Pieței

Financiare, cuantumul plăților efectuate de debitor, cumulat cu suma revendicată de creditor, nu depășește dublul creditului acordat. Astfel, suma de 16.662,02 USD, achitată de debitor, cumulată cu suma solicitată de 10.188,18 USD, constituie 26.850,20 USD, valoare inferioară dublului creditului acordat, de 30.922,48 USD.

98. De asemenea, instanța ține cont de concluziile Comisiei Naționale a Pieței Financiare privind aplicabilitatea normelor tranzitorii instituite prin Legea nr. 93/2022 și de faptul că, potrivit evaluării prezentate, suma revendicată nu determină depășirea limitei maxime a costurilor stabilite de cadrul normativ aplicabil contractului.

99. Prin urmare, instanța consideră că pretențiile din cererea reconvențională privind declararea nulității clauzelor referitoare la dobânda contractuală, comisionul de acordare și comisionul de administrare urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

100. Referitor la clauza contractuală prevăzută la pct. 1.11 din Condițiile speciale ale contractului, în partea ce stabilește penalitatea în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, instanța reține că aceasta urmează a fi apreciată prin prisma dispozițiilor art. 1069, 1072, 1075 și 1077 din Codul civil, care reglementează protecția consumatorului împotriva clauzelor contractuale abuzive.

101. Așadar, în conformitate cu art. 1077 alin. (1) pct. 6) din Codul civil, sunt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual și au ca obiect sau efect solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

102. Totodată, potrivit art. 947 alin. (1) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

103. Din interpretarea prevederilor legale menționate rezultă că, deși creditorul este în drept să prevadă contractual o penalitate pentru neexecutarea obligațiilor, cuantumul acesteia nu trebuie să genereze un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în detrimentul consumatorului.

104. În speță, potrivit pct. 1.11 din Condițiile speciale ale contractului, părțile au prevăzut o penalitate de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, care, raportată la un an calendaristic, echivalează cu 182,5% anual, depășind de peste 11 ori rata dobânzii contractuale de 16,4% anual.

105. Instanța consideră că o asemenea penalitate este vădit disproporționată, întrucât permite acumularea rapidă a unor obligații suplimentare considerabile, fără ca din materialele cauzei să rezulte o justificare obiectivă a cuantumului stabilit, raportată la prejudiciul susceptibil de a fi cauzat creditorului prin întârzierea executării obligațiilor contractuale.

106. Mai mult, la aprecierea caracterului disproporționat al penalității, instanța ia în considerare și faptul că prin contract a fost prevăzută, distinct, obligația debitorului de a achita dobânda de întârziere, în mărime de cinci puncte procentuale peste rata dobânzii contractuale.

107. În acest sens se va reține că potrivit art. 942 alin. (4) din Codul civil, în cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De

asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere.

108. Instanța opinează că, această normă legală urmărește evitarea cumulării sancțiunilor pentru aceeași întârziere în executarea obligației pecuniare.

109. Deși, în prezenta cauză, reclamantul a calculat penalitatea pentru perioada 29 mai 2024 - 30 decembrie 2024, iar dobânda de întârziere pentru perioada 29 ianuarie 2025 - 9 septembrie 2025, respectiv pentru perioade distincte, această împrejurare nu exclude examinarea caracterului abuziv al clauzei privind penalitatea, prin prisma cuantumului acesteia și a dezechilibrului contractual pe care îl poate genera.

110. În acest sens, instanța reține că stabilirea unei penalități de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere nu este justificată doar prin necesitatea asigurării executării obligațiilor contractuale, în condițiile în care cuantumul acesteia depășește considerabil rata dobânzii contractuale și este susceptibil să conducă la acumularea unor obligații vădit excesive în sarcina consumatorului.

111. Totodată, argumentul reclamantului pe cerere inițială/pârâtului pe cerere reconvențională potrivit căruia penalitatea ar fi fost negociată individual, fapt confirmat prin procesul-verbal de negociere din 29 iulie 2021, nu poate fi reținut ca temei suficient pentru înlăturarea controlului caracterului abuziv al clauzei. Or, semnarea unui asemenea înscris nu demonstrează că debitorul a avut posibilitatea efectivă de a influența mărimea penalității, astfel încât aceasta să reflecte rezultatul unei negocieri individuale reale.

112. Prezentarea unor condiții standard spre semnare și acceptarea lor de către consumator nu reprezintă neapărat rezultatul unei negocieri. Deși procesul-verbal din 29 iulie 2021 menționează penalitatea de 0,5%, mențiunea nu dovedește singură că debitorul a putut propune și obține modificarea cuantumului. În consecință, documentul nu înlătură prezumția legală a caracterului nenegociat și nici controlul disproporționalității penalității.

113. De asemenea, instanța nu poate reține argumentul creditorului potrivit căruia penalitatea nu ar putea fi considerată abuzivă deoarece suma concret calculată, de 630,96 USD, se încadrează în limitele costurilor maxime admise de legislație. Respectarea limitelor legale privind costul total al creditului nu înlătură obligația de verificare a caracterului abuziv al clauzei care a stat la baza calculării penalității.

114. Instanța ține cont și de concluziile Comisiei Naționale a Pieței Financiare din 23 martie 2026, potrivit cărora penalitatea de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere poate genera obligații disproporționate în sarcina debitorului, în special în cazul acumulării unor restanțe semnificative sau al declarării scadenței anticipate a creditului.

115. Prin urmare, apreciind cuantumul penalității, natura obligației contractuale, diferența considerabilă dintre rata penalității și rata dobânzii contractuale, precum și lipsa unei justificări obiective a nivelului penalității, instanța concluzionează că respectiva clauză dezavantajează considerabil consumatorul, contrar principiului bunei-credințe, întrunind criteriile caracterului abuziv prevăzute de art. 1072 alin. (1) și art. 1077 alin. (1) pct. 6) din Codul civil.

116. Instanța subliniază că verificarea caracterului abuziv privește mecanismul sancțiunii și efectele pe care acesta era susceptibil să le producă, nu numai cuantumul concret pretins în

proces. Chiar dacă penalitatea de 630,96 USD a fost calculată asupra ratelor restante și pentru o perioadă anterioară declarării scadenței anticipate, această împrejurare nu înlătură caracterul potențial excesiv al cotei zilnice de 0,5%.

117. Potrivit art. 1076 alin. (1) din Codul civil, clauza abuzivă este lovită de nulitate absolută. Totodată, conform alin. (4) al aceluiași articol, dacă contractul poate fi, în mod rezonabil, menţinut fără clauza abuzivă, celelalte clauze rămîn valabile.

118. Raportând aceste prevederi la circumstanțele cauzei, instanța consideră necesar de a declara abuzivă și a constata nulitatea absolută a clauzei prevăzute la pct. 1.11 din Condițiile speciale ale contractului, în partea ce stabilește obligația de plată a penalității de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, fără afectarea valabilității celorlalte prevederi contractuale.

119. În consecință, nulitatea absolută a clauzei respective exclude dreptul creditorului de a pretinde plata penalității calculate în temeiul acesteia, motiv pentru care cerința reclamantului pe cerere inițială /pârâtului pe cerere reconvențională OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL privind încasarea sumei de 630,96 USD urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

120. Totodată, referitor la solicitarea privind declararea nulității clauzei referitoare la dobânda de întârziere, instanța reține că, potrivit art. 942 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

121. Potrivit alin. (2) din același articol, Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

122. În speță, clauza prevăzută la pct. 1.10 din Condițiile speciale și pct. 7.3 din Condițiile generale stabilește dobânda de întârziere cu cinci puncte procentuale peste rata dobânzii contractuale de 16,4% anual, rezultând o rată de 21,4% anual, corespunzătoare mecanismului de calcul reglementat de art. 942 alin. (2) din Codul civil.

123. Având în vedere că această clauză prevede o dobândă determinabilă, calculată potrivit mecanismului legal, iar în materialele cauzei nu au fost stabilite împrejurări care să demonstreze caracterul său abuziv, instanța consideră neîntemeiată solicitarea privind declararea nulității absolute a clauzei respective.

124. Astfel, instanța concluzionează că cererea reconvențională înaintată de Butnari Serghei urmează a fi admisă doar în partea ce vizează declararea caracterului abuziv și constatarea nulității absolute a clauzei privind penalitatea de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere, iar în rest, pretențiile formulate urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

125. ***Cu referire la cererea de chemare în judecată inițială, privind încasarea din contul lui Butnari Serghei în folosul OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL instanța reține următoarele:***

126. Conform prevederilor art.774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

127. Art.775 alin. (1) Cod civil prevede că, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință şi diligentă la momentul naşterii, pe durata existenței, la momentul executării şi stingerii obligației.

128. Art.776 din Cod civil, stipulează că obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii. Prin prisma prevederilor art.858 alin. (1) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

129. Conform art. 901 alin. (1), (5) din Codul civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. Neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.

130. Potrivit art.992 alin. (1) și (2) din Codul civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

131. În conformitate cu art.1763 Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobânzii şi a altor plăţi aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. Dispoziţiile prezentei secţiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizaţii de creditare nebancară, precum şi alte organizaţii care acordă credite în baza legii.

132. Potrivit art. 1764 Cod civil, părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante.

133. În corespundere cu art. 1765 Cod civil, în afară de dobîndă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

134. Potrivit art.1247 alin.(1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit de contract.

135. Conform art.1248 alin.(2) Cod civil, dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobânzii aferente în condițiile stabilite la art.864 alin.(2) şi (4).

136. Reieșind din circumstanțele de fapt și normele de drept reținute supra, instanța ajunge la

concluzia că între părțile litigiului, s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încît obligaţia fiecăreia din ele să fie corelativă obligaţiei celeilalte.

137. Instanța constată că OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL și-a executat obligația contractuală privind acordarea creditului în mărime de 15.461,24 USD, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 3021 din 29 iulie 2021, în timp ce Butnari Serghei nu a respectat integral obligația de restituire a creditului conform graficului contractual.

138. De asemenea, potrivit art. 1769 alin. (1) lit. d) din Codul civil, (1) Creditorul poate rezolvi contractul şi cere restituirea creditului şi a sumelor aferente dacă: d) debitorul nu a executat obligaţia de restituire a cel puţin 2 tranşe ale creditului, atunci cînd contractul prevede restituirea creditului în rate.

139. Potrivit alin. (5) al aceluiași articol, rezoluţiunea pentru motivul indicat la alin.(1) lit. d) produce efecte doar atunci cînd creditorul a acordat debitorului un termen de 15 zile pentru plata sumei restante, iar plata nu a fost făcută.

140. În prezenta cauză, creditorul a expediat notificarea din 28 noiembrie 2024, solicitând achitarea restanțelor până la 18 decembrie 2024, iar ulterior, prin notificarea din 30 decembrie 2024, a comunicat declararea scadenței anticipate a creditului, solicitând achitarea sumelor datorate până la 29 ianuarie 2025.

141. Cu privire la scadența anticipată, instanța reține că art. 1769 alin. (1) lit. d) și alin. (5) din Codul civil condiționează rezoluțiunea pentru neplata ratelor de existența a cel puțin două tranșe neachitate și de acordarea unui termen de 15 zile pentru achitarea restanței. Notificarea din 28 noiembrie 2024 a prevăzut un termen până la 18 decembrie 2024, iar cea din 30 decembrie 2024 a vizat restituirea anticipată.

142. Prin urmare, în condițiile neachitării restanțelor și ale neexecutării obligațiilor asumate de debitor, instanța reține existența temeiului contractual și legal pentru solicitarea recuperării creditului restant, în măsura în care componentele creanței sunt justificate și nu rezultă din clauze contractuale lovite de nulitate.

143. Deci, potrivit calculului datoriei prezentat de reclamant, suma totală revendicată constituie 10.188,18 USD, formată din datoria la corpul creditului de 7.717,86 USD, dobânda contractuală restantă de 521,04 USD, comisionul de administrare restant de 309,25 USD, penalitatea contractuală de 630,96 USD și dobânda de întârziere de 1.009,07 USD. (f.d.8-10)

144. Apreciind pretențiile înaintate în raport cu prevederile contractuale și normele legale aplicabile, instanța constată că obligația de restituire a corpului creditului, precum și obligațiile privind plata dobânzii contractuale, comisionului de administrare și dobânzii de întârziere își păstrează valabilitatea, nefiind constatată nulitatea clauzelor contractuale din care acestea rezultă.

145. În același timp, pretenția privind penalitatea în cuantum de 630,96 USD nu poate fi admisă, deoarece suma respectivă a fost calculată în temeiul clauzei contractuale declarate abuzive și lovite de nulitate absolută, conform art. 1076 din Codul civil.

146. În consecință, din suma totală solicitată de 10.188,18 USD urmează a fi exclusă penalitatea de 630,96 USD, rezultând suma de 9.557,22 USD, constituită din datoria la corpul

creditului de 7.717,86 USD, dobânda contractuală de 521,04 USD, comisionul de administrare de 309,25 USD și dobânda de întârziere de 1.009,07 USD.

147. Prin urmare, instanța concluzionează că cererea de chemare în judecată înaintată de OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL împotriva lui Butnari Serghei urmează a fi admisă parțial, cu încasarea datoriei în sumă de 9.557,22 USD, în valută națională conform ratei de schimb a Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării hotărârii, iar pretenția privind încasarea penalității de 630,96 USD urmează a fi respinsă.

148. Referitor la compensarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că, potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

149. În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. În cazul admiterii parțiale a acțiunii, reclamantului i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

150. Totodată, potrivit art. 1 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, Taxa de stat este o sumă de bani care se percepe de către organele de stat şi de către alte entităţi împuternicite special pentru acest fapt de la persoanele fizice şi juridice în ale căror interese se efectuează acţiuni sau se eliberează documente.

151. Iar potrivit art. 2 alin. (1) și (4) din aceeași lege, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice şi juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum şi pentru fiecare contestaţie împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenţionale atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac. taxa de timbru constituie 200 lei.

152. Instanța reține că, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 5.648,07 lei potrivit ordinului de plată nr. 2671 din 12 septembrie 2025 (f.d.2) precum și taxa de timbru în mărime de 200 lei, potrivit ordinului de plată nr. 2672 din 12 septembrie 2025. (f.d.3)

153. Având în vedere că cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind încasată datoria de 9.557,22 USD, instanța consideră necesară repartizarea cheltuielilor de judecată în conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, proporțional pretențiilor admise, și încasarea din contul lui Butnari Serghei în folosul ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL taxa de stat în sumă de 5332, 35 lei și taxa de timbru în mărime de 200 lei.

154. Generalizând circumstanțele constatate și raportându-le la prevederile legale aplicabile, instanța concluzionează că cererea reconvențională înaintată în interesele lui Butnari Serghei urmează a fi admisă parțial, prin declararea caracterului abuziv și constatarea nulității absolute a clauzei prevăzute la pct. 1.11 din Condițiile speciale ale contractului de credit nr. BU/21/G251 din 29 iulie 2021, în partea ce stabilește penalitatea de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere. Totodată, cererea de chemare în judecată înaintată de OCN ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL urmează a fi admisă parțial, cu încasarea datoriei de 9.557,22 USD și respingerea pretenției privind penalitatea de 630,96 USD.

În conformitate cu art.art. 236-238 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea reconvențională înaintată de Bălănuța Ion în interesele lui Butnari Serghei, în calitate de intervenient accesoriu Comisia Națională a Pieții Financiare privind declararea nulități clauzelor abuzive.

Se declară ca fiind abuzivă clauza contractuală prevăzută la pct.1.11 din Condiții Speciale ale Contractului, în partea ce prevede obligația de plată a penalității în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întîrziere și se constată nulitatea absolută a acesteia.

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Organizația de Creditare Nebancară ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL împotriva lui Butnari Serghei privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Butnari Serghei în folosul ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL datoria restantă formată în baza contractului de credit nr. BU/21/G251 din 29.07.2021 în sumă de 9557 (Nouă mii cinci sute cincizeci și șapte) dolari SUA, 22 cenți, în valută națională conform ratei de schimb a Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării hotărîrii.

Se încasează de la Butnari Serghei în folosul ÎCS „Express Leasing & Microcredit" SRL taxa de stat în sumă de 5332 (Cinci mii trei sute treizeci și doi) lei, 35 bani, proportional părții admise a cerințelor și taxa de timbru în mărime de 200 (Două sute) lei.

Se respinge cerința cu privire la încasarea penalității în mărime de 630 (Șase sute treizeci) dolari SUA, 96 cenți.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Snejana Dubceac**